

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ГРАД СОФИЯ, УЛ. "ГЕОРГ ВАШИНГТОН" № 17, ТЕЛ./ФАКС 02/989 48 66

А К Т

С РЕЗУЛТАТИ ОТ ИЗВЪРШЕНА ПРОВЕРКА

На основание Заповед № 53/20.06.2008г. на Главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет /ИВСС/ бе извършена проверка по гр. дело № 1726/2007 г. по описа на Окръжен съд – Пловдив, със страна Б. В.Д., по което е издаден изпълнителен лист от 21.04.2008 г. за сумата 63 431.90 лв. срещу Прокуратурата на Република България.

Задача на проверката:

На какво основание е ангажирана отговорността на правозащитните органи по Закона за отговорността на държавата и общините;

Кой е органът, причинил вредата на гражданина според влязлото в сила решение по Закона за отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани (Загл. изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г.- Закон за отговорността на държавата и общините за вреди), както и съдията, прокурора или следователя, който ще бъде проверяван;

Проверка на преписката или делото, по което са извършени действията, причинили вреда на ищеца;

Проверка по образуването, движението и приключването на гр. дело № 1726/2007 г. по описа на Окръжен съд – Пловдив.

На основание чл. 56, ал.2 от Закона за съдебната власт, проверката е възложена на инспектор МИЛКА ИТОВА и експертите МАРИЕЛА МИТЕВА и ДИАНА ИВАНОВА. На проверяващите беше предоставено гр. дело № 2349/2005 г. по описа на Окръжен съд – Пловдив, гр. дело 925/2006 г. на Апелативен съд – Пловдив и гр. дело 1726/2007 г. на ВКС, както и с НОХД 467/2005 г. на РС – Асеновград и с.д. № 148-У/2003 г. по описа на ВОП – Пловдив.

КОНСТАТАЦИИ:

Наказателното производство е започнало на 9. 08. 2000г. като **дознание № 483/00 г. по описа на РПУ- Асеновград** и се е водило срещу **неизвестен**

извършител за “установяване дали на 5. 08. 2000г. около 5.00 ч. пред кафе - аперитив „Текила” в гр. Асеновград са бити Н. К. и Е. А. от неизвестни лица, като К. е с комоцио, а А. е настанен в Окръжна болница- Пловдив и е претърпял мозъчно- черепна операция и в момента е в кома - **престъпление по чл. 128, ал.1 от НК.**” Първото действие по разследването е протокол за разпит на свидетел от 09.08.2000г.

На 05.08.2000 г. в 20.00 ч. лейтенант Д. С. Т. от РПУ Асеновград в качеството си на полицейски орган и на основание чл. 70 от ЗМВР е издал заповед за полицейско задържане за срок до 24 часа на С. Б., тъй като лицето е уличено в извършване на престъпление по чл. 129 от НК.

С постановление за **преобразуване на полицейско производство в предварително производство от 10.08.2000 г. Розалия Шейтанова** – прокурор в Районна прокуратура–Асеновград преобразувала полицейското производство по дознание № 483/2000 г. на РПУ Асеновград, водено срещу неизвестен извършител по чл. 128, ал.1 от НК в предварително производство- **сл. дело № 818/2000 г.** по описа на ОСС- Пловдив срещу **С. Я. Б.** за това, че на 05.08.2000 г. в гр. Асеновград, обл. Пловдивска е причинил на Е. Л. А. от същия град тежка телесна повреда, изразяваща се в постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота- **престъпление по чл. 128, ал.1** от НК и за това, че по същото време и на същото място е причинил средна телесна повреда на Н. С. К. от гр. Асеновград, изразяваща се в разстройство на здравето, временно опасно за живота на пострадалия – **престъпление по чл. 129, ал.1 от НК.** Възложила е провеждането на предварителното разследване на следовател от ОСС – Пловдив. Срокът за разследване, съгласно чл. 222,ал.1 от НПК /отм./ е **60 дни** и изтича на 1. 10. 2000г.

С две отделни **постановления за предварително задържане от 10.08.2000 г., следователят по делото Александра Бенкова- Лещева** постановила да се задържат за **24 часа** Е. Е. Ч. и **Б. В. Д.,** считано от 10.08.2000 г., съответно 19.40 ч и 19.30ч. за това, че „на 05.08.2000 г. в Асеновград е извършен тежък побой с нанасяне на тежка телесна повреда на Е. Л. А., който е в крайно тежко състояние - кома, на лечение в Окръжна болница Пловдив”, като за извършване на това престъпление е заподозрян Ч., съответно Д. Посочила е като правно основание за задържането чл. 202, ал.1, т.2 от НПК – очевиден посочва лицето, извършило престъплението.

На 10.08.2000 г. е извършен и разпит на свидетеля Н. С. К.

На **11. 08. 2000г.** с две отделни постановления за привличане на обвиняем и вземане мярка за неотклонение по сл. дело 818/2000 г. на ОСС – Пловдив, постановени от **Александра Бенкова- Лещева- следовател в ОСС- Пловдив, Б. В. Д. и С. Я. Б.** са привлечени като обвиняеми, за това, че на 05.08.2000г. в гр. Асеновград двамата в съучастие като съизвършители са направили опит умишлено да умъртвят Е. Л. А., като деянието е оставено недовършено, поради независещи от тях причини – **престъпление по чл. 115, вр. с чл. 18, ал.1, вр. с чл. 20 от НК.**

По отношение на мярката за неотклонение, следователят направил предложение до **Окръжна прокуратура Пловдив за внасяне на искане пред Окръжен съд Пловдив за вземане на мярка за неотклонение “задържане под стража”**. Същият ден Б. Д. и С. Б. са разпитани като обвиняеми. С цел осигуряване явяването на обвиняемите пред съда за разглеждане на искането на Окръжна прокуратура Пловдив за вземане на мярка за неотклонение “задържане под стража” и на основание чл. 152 а, ал.3 от НПК, следователят по делото постановил **да се задържат Б. В. Д. и С. Я. Б.** в ареста на ОСС Пловдив за 24 часа, като за обвиняемия Д. - считано от 11.08.2000 г., 14.30 ч. до 12.08.2000 г., 14.30 ч., а за обвиняемия Б. – от 11.08.2000 г. 16.10 ч. до 12.08.2000 г., 16.10 ч.

С резолюция и на основание чл. 152 а, ал.3 от НПК от **11.08.2000 г.** Окръжният прокурор на ОП - Пловдив е **продължил срока на задържането им до 72 часа.**

С определение от 14.08.2000 г. по ДЧНД № 473 по описа за 2000 г. на ОС-Пловдив, наказателно отделение, е взета мярка за неотклонение “задържане под стража” по отношение на Б. В. Д. и С. Я. Б. по сл. дело 818/2000 г. по описа на ОСС- Пловдив. Съдия по делото е Христо Крачолов, а прокурор – Емил Ангелов. В мотивите си съдът сочи, че спрямо тях са повдигнати обвинения по чл. 115, вр. с чл. 18, ал.1, вр. с чл. 20, ал.2 от НК, тъй като на 05.08.2000 г. в Асеновград, в съучастие като съизвършители, направили опит да умъртвят Е. А., като деянието е останало недовършено по независещи от волята им причини.

За това престъпление законът предвижда наказание лишаване от свобода от 10 до 20 години. При това положение съдът е приел, че е налице хипотезата на чл. 152, ал.2, т.3 от НПК, който предвижда, че ако от доказателствата по делото не се установява обратното, то опасността обвиняемият да извърши престъпление и се укрие е налице, ако обвинението е за престъпление, за което се предвижда наказание не по- малко от 10 години лишаване от свобода. В случая, съдът е счел, че е налице опасността и двамата обвиняеми да извършат друго престъпление, тъй като от събраните до този момент доказателства не се е установило обратното. Определението е потвърдено от АС-Пловдив с определение по ВЧНД № 490/2000 г.

На 11.08.2000 г. са извършени разпити на 4 свидетели. На 12.08.2000 г. е разпитан 1 свидетел.

На 11.08.2000 г. и на 14.09.2000 г. е извършен разпит на свидетеля Г. Т.

На 11.08.2000 г. и на 02.02.2001 г. е извършен разпит на свидетеля Й. И.

На 11.08.2000 г., на 22.08.2000 г., на 14.12.2000 г. и на 02.02.2001 г. са извършени разпити на свидетеля Й. Г.

На 12.02.2001 г. е направено искане до Председателя на ОС- Пловдив за разпит на свидетеля Й. Г. при условията на чл. 210 а от НПК. Същият ден свидетелят е разпитан пред Веселин Ганев – съдия в ОС- Пловдив.

На 17.08.2000 г. и на 14.09.2000 г. са извършвани разпити на свидетеля Г. С.

На 25.08.2000 г. и на 12.12.2000 г. е разпитана свидетелката Н. Ч.

Разпитвани са свидетели по делото както следва: на 12.08.2000 г.- четирима свидетели , 17.08.2000 г.- трима свидетели , 22. 08. 2000г, 25.08.2000 г.- 2 свидетели, 13.09.2000 г., 26.09.2000 г. , 29.09.2000 г. 18.10.2000 г., 24. 10. 2000г.- трима свидетели, 09.11.2000 г., 12.12.2000 г., 31.01.2001 г- шест свидетели, 14.11.2000 г. – четирима свидетели, 30.01.2001 г.- трима свидетели, 1. 02. 2001г.- 2 свидетели, на 2. 02. 2001г.

На 29. 08. 2000г. след смъртта на А., настъпила на 15. 08. 2000г. **Д. и Б. са привлечени като обвиняеми** по сл. дело 818/2000 г. на ОСС- Пловдив за това, че на 05. 08. 2000 г. в Асеновград в съучастие като съизвършители умишлено са умъртвили Е. Л. А.- **престъпление по чл. 116, ал.1, т.10, вр. с чл. 115, вр. с чл. 20, ал.2 от НК.** На същата дата обвиняемите са разпитани в присъствието на защитниците - адв. Харалампиев, съответно адв. Шилев.

На 30.08.2000 г. и на 27.09.2000 г. е разпитана свидетелката В. Б.

На 27.09.2000 г. и на 31.01.2001 г. е разпитана свидетелката И. Д.

На 31.01.2001 и 05.02.2001 г. е разпитван свидетеля Л. К.

На 14 ноември, 4 декември, 12 декември, 15 декември, 21 декември 2000 г., 9 януари, 26 януари , 31 януари, 5 февруари, 20 февруари 2001 г. са извършвани очни ставки.

На 12, 14 и 21 август 2000 г. са подписани протоколи за доброволно предаване на вещи .

На 16 август 2000 г. следователят по делото направила искане до ОС- Пловдив за разрешаване на претърсване и изземване на основание чл. 135, ал.1 от НПК. Същият ден, съдия Петя Щинкова от ОС- Пловдив издала разпореждане, с което е разрешила претърсване и изземване в жилището на С. Б. Видно от протокол за претърсване, обиск и изземване, следственото действие е извършено на 17 август 2000 г.

На 11 август 2000 г. е назначена съдебно-медицинска експертиза /СМЕ/ за уврежданията, причинени на Е. А. Представено е и заключение на вещото лице от катедра “Съдебна медицина” към ВМИ Пловдив. На 15 август 2000 г. отново е назначена СМЕ за причините за смъртта на Е. А. Представено е и заключение.

На 9 ноември 2000 г. са назначени 4(четири) експертизи както следва:

- тройна съдебно-психиатрична и психологическа експертиза за психичното състояние на обвиняемия С. Б. Представено е заключение.

- тройна съдебно-психиатрична и психологическа експертиза - освидетелстване на обвиняемия Б. Д. Представено е заключение на 10 декември 2000 г.

- съдебна психиатрична експертиза- освидетелстване на свидетеля Н. К. Представено е заключение от д-р К. на 13 ноември 2000 г.

- съдебна психиатрична експертиза- освидетелстване на свидетеля Н. К., възложена на психолог към ПД -Пловдив.

На 27 декември 2000 г. е назначена тройна СМЕ за уврежданията, причинени на Н. К. Представено е и заключение. На 29 януари 2001 е

назначена допълнителна експертиза за уврежданията на К. Представено е допълнително заключение.

На 6 декември 2000 г. е назначена криминалистическа биологична експертиза на веществени доказателства, която да установи дали върху предоставените за изследване дрехи и обувки има кръв и ако има – чия е кръвта. Представено е заключение от катедрата “Съдебна медицина” към ВМИ Пловдив .

На 29 януари 2001 г. е назначена допълнителна съдебно-психиатрична и психологическа експертиза, която да даде заключение дали обвиняемия Б. е изпаднал в състояние на физиологичен афект. Представено е заключение.

По повод искане до началника на РПУ- Асеновград от следователя по делото от 12 септември 2000 г. са представени докладна записка от 25 август 2000 г. за извършена проверка с цел установяване на очевидци; от 12 декември 2000 г. за наличие на ежедневна книга за постъпващите при оператор СОД сигнали; от 5 февруари 2001 г. за съобщения и сигнали за произшествия, получени от дежурната част на РПУ Асеновград; от 31 януари 2001 г. за проверка в документацията на АС-такси – Асеновград; от 15 февруари 2001 г. за проверка в офиса на АС-такси – Асеновград.

На 04.09.2000 г. и 25. 09. 2000г. са извършени нови разпити на С. Б.

На 05.09.2000 г. е извършен разпит на свидетеля Е. Ч.

На 07.09.2000 г. следователя по делото е направила искане до Председателя на ПОС за разпит на свидетеля Е. Ч., при условията на чл. 210 от НПК. Същият ден Ч. е разпитан в присъствието на съдия Цветан Цветков от ПОС.

На 13.09.2000 г. е извършен нов разпит на обвиняемия Д., в присъствието на защитник. Обвиняемият е заявил, че на 08.09.2000 г. е имал възможност да се запознае с показанията на свидетеля Е. Ч. На същата дата е разпитан и свидетеля М. К.

На 30 август 2000 г. родителите на починалия А. са предявили граждански иск.

На 29 август 2000 г. адв. Хараламбиев е поискал разпит пред съдия на свидетеля Н. К. и извършване на очна ставка между обвиняемия Д. и свидетеля К.

На 16 октомври 2000 г. следователят по делото е искала продължаване на срока за разследване с 2 месеца, като е уточнила че не е направила своевременно такова искане, поради ползване на отпуск по болест.

На 18 октомври 2000 г. на основание чл. 222, ал.3 от НПК, Окръжният прокурор е **продължил срока за разследване с 30 дни.** Срокът изтича на 18 ноември 2000г.

На 19.10.2000 г. адвокатите Давчев и Шилев – защитници на обвиняемия Б. са направили искане до ОС- Пловдив мярката за неотклонение “задържане под стража”, взета на обвиняемия Б. да бъде променена в по-лека. С определение от 13.11.2000 г. по ЧНД 139/2000 г. на ОС- Пловдив съдът е оставил без уважение жалбата на обвиняемия Б. за изменение на мярката за неотклонение в по-лека. Съдия по делото е Галя Георгиева, а

прокурор – Емил Ангелов. Определението е влязло в сила на 21.11.2000 г., като е потвърдено от АС- Пловдив с определение по ВЧНД № 685/2000 г. на АС- Пловдив.

На 17.11.2000 г., следователят по делото е направила искане до Председателя на ПОС за разпит на свидетелите Н. К. и Г. С. при условията на чл. 210 а от НПК. Същият ден свидетелите са разпитани пред съдия Цветан Цветков – ПОС.

На 04.01.2001 г., следователят е направил искане до председателя на ОС- Пловдив за разпит на свидетеля Г. Т. при условията на чл. 210а от НПК – пред съдия. На същата дата свидетеля Т. е разпитан пред съдия Цветан Цветков от ПОС.

На **18.01.2001 г.** обвиняемият **С. Б.** е привлечен като обвиняем за това, че на 05.08.2000 г. в гр. Асеновград е причинил на Н. С. К. средна телесна повреда, изразяваща се в разстройство на здравето, временно опасно за живота – сътресение на мозъка, придружено от загуба на съзнание, което представлява престъпление по **чл. 129, ал.1 от НК.** На същата дата е разпитан като обвиняем по това престъпление.

На 23.01.2001 г. е извършен нов разпит на Б. Д., с участие на защитник. На обвиняемия са предявени протоколите за разпит на свидетелите В. В. Б. и И. В. Д. Защитникът на обвиняемия е поискал на основание чл. 143 и чл. 144 от НПК да бъде извършено разпознаване от свидетеля Й. Г. – пряк очевидец, при което същият да посочи лицето, което според него е участвало в побоя, както и лицето, което по негови показания е стояло и наблюдавало от страни. Поискал е да бъдат разпитани като свидетели още 5 лица.

На 23 януари 2001 г. адв. Шилев е поискал допълнителна СМЕ за уврежданията на починалия А.

На 26.01.2001 г. е извършен нов разпит на обвиняемия Б.

На 1 февруари и 14 февруари 2001 г. е извършено разпознаване на лице, което на 5 август 2000 г. е присъствало на сбиването пред бар “Текила”.

На 6.02.2001 г., следователят е направил искане до председателя на ОС- Пловдив за разпит на обвиняемия Б. Д. при условията на чл. 210, ал.3 от НПК – пред съдия. На същата дата обвиняемият Д. е разпитан пред съдия Христо Белев от ОС- Пловдив. На разпита са присъствали двамата защитници на обвиняемия.

На **07. 02. 2001 г.** Б. Д. е привлечен като обвиняем за това, че на 05.08.2000 г. е подбуждал С. Я. Б., Е. Р. Ч., Г. Х. Т. и В. В. Б. към престъпление по чл. 290 от НК, като са били подбуждани повече от 2 лица – 3 лица, и случаят е особено тежък – престъпление по **чл. 293, ал.2, вр. с ал.1 от НК.** Същият ден обвиняемият е разпитан по новото обвинение в присъствието на защитник.

С постановление за привличане на обвиняем от **07. 02. 2001 г.** С. Я. Б. е привлечен като обвиняем за това, че на 05.08.2000 г. в гр. Асеновград е подбуждал друго – Е. Р. Ч. към престъпление по чл. 290 от НК – престъпление по **чл. 293, ал.1 от НК.**

На 07. 02. 2001 г. следователят по делото направила искане до Председателя на ОС- Пловдив за разпит на обвиняемия С. Б. при условията на чл. 210, ал.3 от НПК. Същият ден разпита е проведен пред съдия Иван Бонев от Окръжен съд Пловдив.

На 7 февруари 2001 г. адв. Кутрянски е изискал разпознаване на Б. и Д. С постановление за вземане отношения по направени искания, бележки и възражения от 8 февруари 2001 г., следователят отказала извършването на допълнителна експертиза, разпознаване на Б. и Д.

С постановление от 13 февруари 2001 г. Емил Ангелов – прокурор в ОП- Пловдив разпоредил да се извърши разпознаване от свидетеля Господинов спрямо обвиняемия Д. и потвърдил постановлението на следователя в останалата му част.

На 19 февруари 2001 г. прокурорът Емил Ангелов проверил делото и дал указания да се извърши очна ставка между обвиняемия Д. и свидетеля Г.

На 20 февруари 2001 г., следователят по делото е изпратила сл. дело 818/2000 г. по описа на ОСС- Пловдив на Окръжна прокуратура- Пловдив, тъй като в нарушение на чл. 152 б, ал. 3 от НПК, искане за изменение на мярката за неотклонение на обвиняемия Д. е постъпило в ОП- Пловдив. Дава становище мярката за неотклонение да не бъде изменявана.

На 27 февруари 2001г. с определение по ЧНД № 250/2001 г. на ПОС, съдия Мария Шишкова е оставила без уважение жалбите на адв. Хараламбиев и адв. Шилев за изменение мярката за неотклонение на обвиняемите Д. и Б. в по-лека такава. Прокурорът по делото Емил Ангелов изразил становище, че молбата на обвиняемия Д. досежно мярката за неотклонение следва да се уважи, а тази на обвиняемия Б. да се остави без уважение. Прокурорът е подал протест срещу определението на ОС- Пловдив.

С определение от 6 март 2001 г. АС- Пловдив потвърдил определението на ПОС. На 13 март 2001 г. делото е върнато в ОСС- Пловдив.

На 16 март 2001г. предварителното производство е предявено на гражданските ищци – на пострадалия Н. К. и на родителите на починалия А. На 19 март 2001 г. предварителното производство е предявено на обвиняемия Б., а на 21 март 2001 г. – на обвиняемия – Д.

На 22 март 2001 г. следователят по делото – Александра Бенкова-Лещева е изготвила обвинително постановление.

С постановление от 10 април 2001 г. Пенка Богданова – прокурор в ОП- Пловдив върнала делото за допълнително разследване, което да приключи в най- кратък срок. Срокът за разследване, съгласно чл. 222, ал.1 от НПК /отм./ е **60 дни** и изтича на 10. 06. 2001г.

На 12 април 2001 г. е извършено ново привличане като обвиняем на С. Б. за престъпление по чл. 129, ал.1 и по чл. 293, ал.1 от НК. Същият ден лицето е разпитано като обвиняем.

На 12. 04. 2001г . на Д. е повдигнато обвинение по чл. 290, ал.1 във вр. с чл. 20, ал.3 от НК за подбuditелство към лъжесвидетелстване на св.

Г. Т. и е привлечен отново като обвиняем за престъпления по чл. 293, ал.2, вр. с ал.1 от НК. Същият ден лицето е разпитано като обвиняем.

На 18 април 2001 г. е извършен оглед на местопроизшествие в бар Текила в гр. Асеновград, за което е изготвен протокол за оглед, скици – 2 бр. и албум.

На 20 април 2001 г. досъдебното производство е предявено на пострадалия Н. К. и на гражданските ищци, а на 23 април 2001 г. – на обвиняемите Б. Д. и С. Б.

На 4 май 2001 г. следователят е изготвила допълнително обвинително постановление с мнение за предаване на съд на Б. Д. и за прекратяване срещу С. Б.

На 11. 05. 2001г. наблюдаващият прокурор Албена Георгиева-прокурор в ОП- Пловдив издава постановление за частично прекратяване на наказателно производство по сл. д. №818/00г. по описа на ОСС- Пловдив спрямо обв. С. Б. за обвинения по чл. 116, ал.1, т.10 във вр. с чл. 115 във вр. с чл.20, ал.2 от НК, по чл. 115 във вр. с чл.18, ал.1 във вр. с чл. 20, ал.2 от НК и по чл. 128, НК, като променя и мярката му за неотклонение „задържане под стража” в по- лека- „подписка”, както и спрямо обв. Б. Д. за обвинение по чл.293, НК и досежно съучастието и опитът по чл. 20, ал.2 и чл. 18, ал.1 от НК, касаещи повдигнатото му обвинение по чл. 116, ал.1, т.10 във вр. С чл. 115, НК.

На 14 януари 2002 г. с определение по ЧНД № 1780/2001 г. на ОС- Пловдив горепосоченото постановление за частично прекратяване на наказателното производство № 2905/2001 г. на ОП- Пловдив по сл. дело 818/2000 г. на ОСС Пловдив от 11. 05. 2001г. е потвърдено.

На 2 август 2002 г. с решение по ЧНД № 111/ 2002 г., АС- Пловдив отменил горепосоченото определение, върнал делото на прокурора за допълнително разследване и дал задължителни указания за извършване на следствени действия, констатирал действия на следователя по делото, които нарушават основни принципи на НПК, свързани с изискванията за непристрастност и непредубеденост, върнал делото на прокурора за допълнително разследване и указал след изпълнение на дадените указания отново да се прецени необходимостта от ангажиране на наказателната отговорност на двамата обвиняеми.

С постановление от 13 август 2002г. наблюдаващият прокурор Георги Пенев – зам. окръжен прокурор в ОП- Пловдив променил мярката за неотклонение на обв. Д. „задържане под стража” в по- лека, а с постановление от 14 август 2002г. отвел следовател Бенкова –Лещева от по-нататъшното разследване по делото, за нарушаване изискванията на непристрастност и непредубеденост, разпоредил делото да се възложи на друг следовател и определил срок за приключване на разследването- 60 дни. Срокът изтича на 14. 10. 2002г.

На 16 август 2002 г. разследването е възложено на следовател Росен Раев.

На 20 септември 2002 г. следовател Раев е разпитал св. Е.Ч. и св. Н.К.

На 24 септември 2002 г. е направил искане на ОС- Пловдив за разпит на обвиняемия С. Б. при условията на чл. 210, ал.3 от НПК.

На 25 септември 2002 г. С. Б. е разпитан пред съдия Цветан Цветков – ПОС.

На 27 септември 2002 г., сл.д.№ 818/2000 г. е изпратено на ПАС, съгласно резолюция на АС- Пловдив по ЧНД № 111/2002 г., тъй като има постъпила частна жалба до ВКС от защитника на Б.

На 11 март 2003 г. делото е върнато в ОСС- Пловдив за продължаване на разследването- по делото не са извършвани следствени действия в продължение на 5 месеца.

На 14 април 2003г. е назначена тройна СМЕ. Заключение е изготвено от отделението “Съдебна медицина” при МБАЛ “Св. Георги” Пловдив.

На 22 април 2003 г. е назначена допълнителна съдебно- психиатрична експертиза, която да установи дали обв. Б. е бил във физиологичен афект. Представено е заключение от катедрата по психиатрия при ВМИ Пловдив.

През месец март 2004 г. Б. Д. е бил възстановен на работа като главен сержант в РПУ Асеновград, където продължава и в момента /август 2008 г./ да работи.

На 21 декември 2004 г. с постановление за частично прекратяване на наказателното производство, Тодор Павлов – прокурор в ПОП е прекратил частично наказателното производство срещу С. Б. досежно обвинението за престъпление по чл. 116, ал.1, т.10, вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, по чл. 115 вр. с чл. 18 вр. с чл. 20, ал. 2 от НК и постановил досежно обвиненията по чл. 128, НК и чл. 293, ал. 1 от НК делото да се из прати на Районна прокуратура- Асеновград.

На 26 януари 2005 г. по ЧНД № 73/2005 г. окръжен съдия Елена Закова, постановила определение, с което оставила без разглеждане жалбата на Д., подадена на 7. 01. 2005г. срещу постановление за частично прекратяване на ОП- Пловдив от 21. 12. 2004г. спрямо С. Б.

На 26 април 2005 г. Николай Найденов – районен прокурор в Районна прокуратура Асеновград е изпратил делото на ОСС Пловдив за продължаване на разследването, с оглед на това, че делото е частично прекратено срещу обвиняемия Д. и обвиняемия Б.

На 17 май 2005 г. Росен Раев е привлякъл С. Б. в качеството на обвиняем за престъпление по чл. 129,ал.1 и чл. 293,ал.1 от НК и го е разпитал.

На 26 юли 2005 г. следовател Росен Раев е предявил предварителното производство на обвиняемия Б., а на 29 юли е изготвил допълнително заключително постановление – обвинително постановление. Внесен е обвинителен акт в Районен съд- Асеновград за средната телесна повреда, причинена от С. Б. на Н. К.Образувано е НОХД №467/05г. на Районен съд- Асеновград, което е приключило със споразумение.

На 27. 06. 2003 г. предвид смяна на подсъдността на деяния, извършени от служители на МВР, делото е изпратено на **Окръжна военна прокуратура- Пловдив** и там е регистрирано под №148-V/2003г.

На 8. 12. 2003г. след провеждане на нови следствени действия разследването приключва с **постановление за частично прекратяване на обвиненията срещу Д.**

по чл.115, вр. С чл. 18, вр. С чл.20, ал.2 от НК

по чл.116, ал.1, т.10 вр. С чл. 115, вр. С чл. 20, ал.2 от НК

по чл. 293, ал.2, вр. С ал.1, НК

по чл. 290, ал.1 вр. с чл. 20, ал.3 от НК

Родителите на убития- Л. и В. А. са обжалвали това прекратяване, същото сторил и другия обвиняем- С. Б.

На 27. 01. 2004г. с определение по **ЧНД №11/20. 01. 2004г. Окръжен военен съд- Пловдив** потвърдил обжалваното постановление на прекратяване на Окръжна военна прокуратура.

На 6. 02. 2004г. делото е върнато на ОП- Пловдив за продължаване на действията за издирване извършителя на умъртвяването на Е. А.

На 25. 02. 2004г. делото е изпратено на Главния прокурор на Република България с молба от защитника на обв. Б.- адв. Давчев за възобновяване на наказателното производство по ЧНД №11/04на ОВС- Пловдив по реда на чл. 359 и сл. от НПК срещу Б. Д.

Наблюдаващият делото прокурор в ОП- Пловдив - Т. Павлов дал заключение, че молбата е основателна.

На 27. 04. 2004г. завеждащ отдел във Върховна касационна прокуратура Явор Бояджиев постановил резолюция, с която отказал възобновяване на делото.

На 8. 07. 2004г. делото отново е изпратено във ВКП по жалба на адв. Давчев срещу резолюцията на завеждащия отдел във ВКП, с която молбата е оставена без уважение, подадена чрез ОП- Пловдив до Главния прокурор. Наблюдаващият делото Тодор Павлов- прокурор в ОП- Пловдив отново отразил становището си, че са налице основания за възобновяване на производството срещу Д. в частта досежно обвинението за подбуждане към лъжесвидетелство, което според него е напълно безспорно и доказано.

На 29 октомври 2004г. прокурор М. Велинова от Върховна касационна прокуратура изготвила резолюция, в която посочила, че служебно е изискано и повторно проверено сл. д. 148-V/03г. по описа на Военно- окръжна прокуратура- Пловдив и според нея не са налице основанията по чл. 362, ал.1, т.5 от НПК(отм.). Резолюцията е подписана от Д. Димитров- завеждащ отдел „Съдебен” във ВКП

През месец март 2004 г. Д. бил възстановен на работа като главен сержант в РПУ Асеновград, където работи и досега.

С постановление от 21. 06. 2005г. ОП- Пловдив отделя от материалите по сл. д. №818/2000г. на ОСС- гр. Пловдив тези, касаещи убийството на Е. А. Това налага отделените материали за престъплението по чл. 115, НК да се

обособят в самостоятелно производство срещу неизвестен извършител- сл. д. №1024/2005г. по описа на ОСС- Пловдив.

Поради неразкриване на автора на престъплението, разследването е спряно и същото е изпратено на ОСС- Пловдив.

На 15.08.2005 г. Б. В. Д. завежда искова молба в Окръжен съд Пловдив, с която предявил иск с правно основание чл.2, т.2 от Закона за отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани и цена 100 000 лв. - обезщетение за претърпените неимуществени вреди вследствие на „задържането под стража” и подигнатите обвинения за престъпления по чл. 116, т.10 във вр. с чл. 115, вр. с чл. 20, ал.3 от НК и по чл. 293, ал.2, вр. с ал.1 от НК и по чл. 290, ал.1, вр. с чл. 20, ал.3 от НК по сл. д. № 818/2000г. по описа на ОСС- Пловдив.

Исковата молба е администрирана същия ден. Образувано е гр. дело № 2349 по описа на Окръжен съд Пловдив за 2005 г. При спазване принципа на случайния подбор е определен съдията- докладчик – Красимира Ванчева.

По делото е имало заседания, както следва: на 24 октомври 2005г., 31.01.2006 г., 27.03.2006 г., когато като изяснено от фактическа и правна страна, делото е обявено за решаване.

Постановено е Решение № 1717/21.08.2006 г. по гр.д. № 2349 по описа Пловдивски окръжен съд за 2005 г., с което Прокуратурата на Република България е осъдена да заплати на Б. В. Д. от гр. Асеновград сумата от 40 000 лв. /четиридесет хиляди лева/, представляваща дължимо на основание чл.2, т.2 от ЗОДВПГ обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на повдигнати обвинения за престъпления по чл. 116, ал.1, т.10, във връзка с чл. 115, във връзка с чл. 20, ал. 2 от НК и по чл. 293, ал. 2, във връзка с ал. 1 от НК и по чл. 290, ал. 1, във връзка с чл. 20, ал. 3 от НК, наказателното производство, по които е прекратено, поради това, че деянието не е извършено от Б. Д.

Прокуратурата на Република България е осъдена да заплати посочената сума, ведно със законната лихва върху нея, считано от 21.07.2003 г.- датата, на която е потвърдено определението за прекратяване на наказателното производство до окончателното изплащане на обезщетението, а също да заплати и сумата от 275 лв. /двеста седемдесет и пет лева/ съдебни разноси, съобразно уважената част от иска.

При определяне на размера на обезщетението съдът е отчел задържането под стража в продължение на 2 години, съжителството му там с криминални лица, разследването по делото, продължило още близо две години, отзвук в обществото, статиите в пресата, отчуждението на близките му и на колегите му.

За разликата над уважения до пълния предявен размер от 40 000 лв., искът по чл.2, т.2 от ЗОДВПГ е отхвърлен като неоснователен.

Въззивната жалба от Б. Д. е подадена чрез ПОС до ПАС на 11.09.2006 г. Образувано е гражданско дело № 925/2006 г., Апелативен съд, II състав. На 13.12.2006 г. е проведено съдебно заседание, на което делото е обявено за решаване.

С Решение № 637/12.01.2007 г. по гр. дело № 925/2006 г., Апелативният съд, II състав е оставил в сила решението на Окръжен съд Пловдив, отменил е решението в частта за присъдената законна лихва, считано от 27.01.2003 г., както и за сумата 275 лв. разноски по делото, като вместо него е осъдил Прокуратурата на Република България да заплати на Б. В. Д. законната лихва върху присъдената сума от 40 000 лв., считано от 27.01.2004 г. до окончателното ѝ изплащане. Б. Д. е осъден да заплати на ПАС 2400 лв.

Решението е обжалвано с касационна жалба, подадена на 16.02.2007 г. Чрез Апелативен съд – Пловдив до ВКС. Образувано е гр. дело № 1726/2007 г. по описа на ВКС, I ГО. Съдебното заседание е проведено на 18 март 2008 г., когато делото е счетено за изяснено и е обявено за решаване.

С Решение № 322/27.03.2008 г. по гр. дело № 1726/2007 г., Върховният касационен съд, I ГО оставя в сила решение № 637/12.01.2007 г. по гр. дело № 925/2006 г. на Пловдивски апелативен съд, II състав.

Издаден е и изпълнителен лист от 21.04.2008 г. по гр. дело № 1726/2007 г. по описа на Окръжен съд – Пловдив, на Б. В. Д. срещу Прокуратурата на Република България за сумата 63 431.90 лв.

ВЪЗ ОСНОВА НА ИЗЛОЖЕНИТЕ КОНСТАТАЦИИ ОТ ИЗВЪРШЕНАТА ПРОВЕРКА, ИНСПЕКТОРАТЪТ КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ ПРАВИ СЛЕДНИТЕ

ИЗВОДИ :

Видно от влязло в сила Решение №1717/21. 08. 2006г. по гр. д. №2349/2005г. по описа на Пловдивския окръжен съд, Прокуратурата на Република България е осъдена да заплати **на основание чл. 2, т.2 от Закона за отговорността на държавата за вреди, причинени на граждани /ЗОДВПГ, сега ЗОДОВ, загл. изм. ДВ бр.30 от 2006 г./** обезщетение за претърпени неимуществени вреди **вследствие на повдигнати обвинения за престъпления по чл. 116, т. 10, вр. с чл. 115, вр. с чл. 20, ал. 2 от НК и по чл. 293, ал. 2, вр. с ал.1 от НК и по чл. 290, ал.1, вр. с чл. 20, ал.3 от НК, наказателното производство по които е прекратено поради това, че деянието не е извършено от ищеца.**

В този смисъл е и Тълкувателното решение № 3/22.04.2004 г. по гр. дело № 3 на ОСГК на ВКС, съгласно което обезщетението за неимуществени вреди от деликтите на съответните правозащитни органи по чл. 2, т. 2, пр. 1 и пр. 2 ЗОДВПГ включва и обезщетението за вреди от незаконно наложената мярка за неотклонение "задържане под стража".

Съгласно влязло в законна сила Решение №1717/21. 08. 2006г. по гр. д. №2349/2005г. по описа на ПОС, потвърдено с решение на ВКС №322 от 27. 03. 2008г., постановено по гр. д. №1726/2007г., **органът, причинил вредата на Б. Д. е Прокуратурата на Република България.** Съдът е приел, че

Прокуратурата повдига обвинения и под неин надзор се извършва разследването, поради което следва да бъде ангажирана нейната отговорност. Касае се за отговорност поради необоснованост на обвинение, което не е подкрепено от доказателствата по делото.

Според чл. 207, НПК(отм ДВбр. 86 от 28.10.2005г., в сила от 29. 04. 2006г) повдигането на обвинението се извършва от следователя, който съставя постановление за привличане като обвиняем. Прокурорът е държавния орган, който съгласно чл. 43 и чл. 176, НПК(отм.) осъществява ръководство и надзор на предварителното производство и съгласно чл. 234 НПК/отм./ извършва проверката дали деянието съставлява престъпление, правилна ли е квалификацията, събрани ли са доказателствата по делото, необходими за разкриване на обективната истина, подкрепя ли се обвинението от тях и има ли основания за прекратяване на наказателното производство.

Б. Д. е бил задържан именно с оглед образуваното срещу него предварително производство и обвиненията, повдигнати срещу него. Съдът е приел, че след като наказателното производство е било прекратено на основание чл.237, ал.1 вр. чл.21, ал.1, т.1 НПК/отм./, тъй като деецът не е извършил деянието, повдигането на горепосочените обвинения се явява неоснователно и всяко извършено във връзка с тях задържане се явява незаконно.

Отговорността на Прокуратурата на Република България обхваща в този случай дължимата обезвреда за неимуществени вреди от това задържане. Съобразно ТР № 3/22.04.2004 г. по гр. дело № 3 на ОСГК на ВКС, съответният правозащитен орган отговаря и в случаите, когато наказателното производство е прекратено поради недоказаност на обвинението. Основанието за прекратяване по чл. 237, ал. 1, т. 2 НПК, съответства на основанието за търсене на отговорност за вреди по чл. 2, т. 2, пр. 3 от ЗОДВПГ, а именно "... че деянието не е извършено от лицето".

Наказателното производство е преобразувано с постановление на **прокурор - Розалия Шейтанова от РП - Асеновград** срещу С. Б. за престъпление по чл. 129, ал.1, НК. Обвиненията по чл. 116, т. 10, вр. с чл. 115, вр. с чл. 20, ал. 2 от НК и по чл. 293, ал. 2, вр. с ал.1 от НК и по чл. 290, ал.1, вр. с чл. 20, ал.3 от НК срещу Б. Д. са повдигнати на 29. 08. 2000г. с постановление на Александра Бенкова- Лещева- следовател в ОСС- Пловдив.

Разследването по делото е осъществено от **Александра Бенкова-Лещева- следовател в ОСС- Пловдив** в периода **10 август 2000г. - 14 август 2002г.**; от **Росен Раев- следовател в ОСС- Пловдив** в периода **16 август 2002г. - 26 юни 2003г.** по отношение на Б. Д. и от **ст. лейтенант Янчо Зюмбюлев** - военен следовател при военноекръжна прокуратура-Пловдив в периода **1 август 2003г. - 21 ноември 2001г.**

Наблюдаващи прокурори по делото са били както следва:

От **14 август до 16 март 2001г.- Емил Ангелов- прокурор в ОП-Пловдив, понастоящем Военноекръжен прокурор при Военноекръжна прокуратура Пловдив;**

От 16 март до 8 май 2001г.- Пенка Богданова- прокурор в ОП- Пловдив.

От 8 май 2001г. до 27 март 2002г. - Албена Георгиева- прокурор в ОП- Пловдив- променила мярката за неотклонение на Босков;

От 27 март 2002г. до 9 август 2002г.- Пенка Богданова- прокурор в ОП- Пловдив.

От 9 август до 7 октомври 2002г.- Георги Пенев- Зам.- окръжен прокурор в ОП- Пловдив- променил мярката за неотклонение на Димчев;

От 7 октомври 2002г. до 28 февруари 2003г. - Т. Павлов- прокурор в Окръжна прокуратура- Пловдив.

От 28 февруари 2003г. до 13 юни 2003г.- Албена Георгиева- прокурор в ОП- Пловдив.

От 13 юни 2003г.- до 10 юли 2007г.- Т. Павлов- прокурор в Окръжна прокуратура- Пловдив.

От м. юни до м. ноември 2003г.- майор Димо Бъчваров- военен прокурор при Военнокръжна прокуратура- Пловдив, понастоящем повишен в чин.

Действията, причинили вредата на ищеца са извършени по сл. д. 818/00г. по описа на ОСС- Пловдив и сл. д. 148-V/2003г. по описа на Военнокръжна прокуратура- Пловдив.

При повдигане на обвинението срещу Б. Д. за престъпление по чл. 116 т. 10, вр. с чл. 115, вр. с чл. 20, ал. 2 от НК и по чл. 293, ал. 2, вр. с ал.1 от НК и по чл. 290, ал.1, вр. с чл. 20, ал.3 от НК са били налице условията на чл. 207, ал.1, НПК(отм.).

Във връзка с обвинението по чл. 116, т. 10, вр. с чл. 115, вр. с чл. 20, ал.2 от НК към 29 август 2000г. по делото са събрани достатъчно доказателства за виновността на Д. и не са били налице някои от основанията за прекратяване на наказателното производство.

В показанията, дадени на 9. 08. 2000г. по дознание № 483/00г. по описа на РПУ- Асеновград от св. Г. С. и св. А. С., се споменава името на Д. като евентуален извършител на побоя над Е. А. В рамките на предварителното производство св. Г. С. е разпитван три пъти, като единият от разпитите е проведен при условията на чл. 210а, ал.3, НПК- пред съдия . В показанията си е последователен. Наред с това следва да се има предвид, че първоначалното задържане на Б. Д. на 10 август 2000г. е за 24 часа и е на основание чл. 202 , ал.1, т. 2 от НПК(отм.)- очевидец посочва лицето, извършило престъплението. Факт е, че и след произнасянето на Военноокръжния съд- Пловдив, в постановлението за частично прекратяване от 21. 12. 2004г. наблюдаващият прокурор Тодор Павлов- прокурор в ОП- Пловдив заявява „...намирам за недоказано обвинението срещу С. Б. за престъпление по чл. 116, ал.1, т.10, вр. с чл. 20, ал.2, НК. Считаю, че действителния извършител е бил обв. Б. Д.”

Побоят е станал на улицата, пред входа на бар „Текила” в гр. Асеновград. Местопроизшествието само по себе си не изключва хулиганските подбуди при извършване на деянието.

Във връзка с обвинението по чл. 293, ал.2, вр. с ал.1 от НК към 7. 02. 2001г. когато му е повдигнато обвинение за подбудителство към лъжесвидетелстване на С. Б., преди привличането му като обвиняем, на св. Е. Ч. и В. Б. по делото са събрани достатъчно доказателства за виновността на Д. и не са били налице някои от основанията за прекратяване на наказателното производство. Горепосочените лица дават недвусмислени свидетелски показания, че Д. ги е подбуждал към лъжесвидетелстване. Към молбата на адв. Давчев- защитник на С. Б. за възобновяване на ЧНД №11/04г. по описа на Военноокръжен съд- Пловдив е приложено становище на наблюдаващия прокурор Т. Павлов от ОП- Пловдив според когото за това обвинение срещу Д. има доказателства, достатъчни, за да бъде възобновено делото и да се внесе обвинителен акт. По аналогичен начин стои въпроса с престъплението чл. 290, ал.1, вр. с чл. 20, ал.3, НК за подбудителство към лъжесвидетелстване на св. Г. Т., за което Д. бил привлечен като обвиняем.

При определяне на размера на обезщетението съдът е отчетел задържането под стража в продължение на 2 години, съжителството му там с криминални лица, както и обстоятелството, че разследването по делото, продължило още близо две години. Действително е **нарушен чл. 222, ал.3 от НПК(отм.)**, както и **чл.6, §1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи и Допълнителния протокол към нея от 20. 03. 1952г., ратифицирани от България (ДВ бр. 66 от 1992 г.), тъй като разследването не е приключило в разумен срок.**

Разумният срок за разглеждане и приключване на досъдебното производство и за налагане на мярка за неотклонение „задържане под стража” следва да бъде преценяван с оглед законоустановената процедура, правната и фактическа сложност на предварителното производство, както и действията на участниците в наказателния процес. Досъдебното производство по пр. пр. Вх. № 2905/2000г. по описа на ОП-Пловдив, следствено дело №818/ 2000г. на ОСС- Пловдив,прокурорско дело №357/03, сл. д. 148-V/03г. по описа на Военноокръжна прокуратура- Пловдив е продължило **от 10 август 2000г. до 8 декември 2003г. - общо 3 години и 3 месеца.**

Случаят е сложен. В рамките на този случай е разследвано убийството на едно лице, което според обвинението било извършено по хулигански подбуди. Разследвано е причиняване на тежка телесна повреда на друго лице, както и подбудителство към лъжесвидетелстване на пет лица, едно от които е осъществило деянието пред съд- престъпления по чл. 116, т. 10, вр. с чл. 115, вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, по чл. 129, НК и по чл. 293, ал. 2, вр. с ал.1 от НК и по чл. 290, ал.1, вр. с чл. 20, ал.3 от НК. Според повдигнатите обвинения, убийството и подбудителството към лъжесвидетелстване били извършени от две лица, а телесната повреда била причинена от едното от тях. Единият от предполагаемите извършители е полицаи. Двата

обвиняеми по делото са имали мярка за неотклонение „задържане под стража”, която и дамата са обжалвали пред съответния съд на четири пъти. По всяко едно от делата се е произнасяла въззивна инстанция. Обжалвано е и постановление за частично прекратяване на наказателно производство по което се е произнасяла и касационна инстанция.

По делото е подавана молба до Главния прокурор за изготвяне на искане за възобновяване на съдебно производство по реда на чл. 359 и сл. от НПК(отм.), по която Главна прокуратура се е произнасяла два пъти.

По време на досъдебното производство е действал един процесуален закон- НПК(отм. 2006г.), който е променян 4 пъти в периода от датата на преобразуването на дознанието в следствено дело - 10. 08. 2000г. до прекратяване на наказателното производство срещу Бойко Димчев от военноокръжна прокуратура на 8. 12. 2003г. Според чл. 222, ал.3 от НПК(отм.) в редакцията, действала по време на разследването по сл. д. 818/00г. на ОСС- Пловдив и сл. д. 148-V/03г. на Военноокръжна прокуратура – Пловдив, срокът на предварителното производство е 2 месеца, с разрешение на Окръжния прокурор срокът може да бъде продължен до 6 месеца, а по изключение и с разрешение на Главния прокурор - до 9 месеца.

Досъдебното производство е преминало през

- дознание, възложено на РПУ- Асеновград, разследването по което е ръководено от прокурор в Районна прокуратура- гр. Асеновград, както и през
- следствено дело, възлагано на 2 следователи в ОСС- Пловдив, разследването по което е ръководено от петима прокурори в Окръжна прокуратура- Пловдив, което е разделено на три дела-
- пр. пр. №2905/00г. на ОП- Пловдив(сл. д. №818/00г. на ОСС- Пловдив) приключило със споразумение по НОХД № на РС-Асеновград;
- пр. пр. №3640/05г. на ОП- Пловдив(сл. д. 1024/05г. на ОСС- Пловдив) водено срещу неизвестен извършител за убийството на Е. А. и в момента спряно, както и през
- следствено дело №148-V/03г., възложено на военен следовател при Военноокръжна прокуратура, разследването по което е ръководено от прокурор при Военноокръжна прокуратура.

Процедурните усложнения, вследствие на необходимостта от прехвърляне на делото между три поделения на Прокуратурата на Република България, както и между една служба на МВР и две следствени служби, не може да оправдае забавянето.

Разследването е практически спряно в периода от **11. 05. 2001 г. до 13 август 2002г.** В този период е налице единствено произнасяне на ОС- Пловдив с определение, което на 2 август 2002г. АС- Пловдив е отменил. **Налице е неоправдано бездействие в продължение на 1 година и 3 месеца. През цялото това време Б. Д. е бил задържан заради наложена мярка за неотклонение „задържане под стража”.**

След връщане на делото за доразследване с решение от 2 август 2002г. на АС- Пловдив, действията по разследването са започнали на 20 септември 2002г. **Налице е бездействие през първия месец от двумесечния срок.** През втория месец действията по разследването се изчерпват с нови разпити на двама от свидетелите и разпит пред съдия на един от обвиняемите.

На 27 септември 2002г. делото е изпратено на АС- Пловдив заради касационна жалба на Ст. Босков и се е върнало на 11 март 2003г. **Налице е неоправдано бездействие в продължение на 5 месеца.**

Не са извършвани действия по разследването в продължение на 2 месеца-от 22 април 2003г. до 26 юни 2003г., когато делото е изпратено на Военнокръжна прокуратура.

Следователно, продължителността на досъдебното производство от 3 години и 3 месеца не удовлетворява изискването за разумен срок.

Обстоятелството, че в продължение на 1 година и 3 месеца не са провеждани действия по разследването въпреки, че по делото има наложена мярка за неотклонение „задържане под стража” и лицето спрямо когото е наложена, в случая Б. Д., е задържано не покрива и изискването за особена старателност при провеждането на производството, което е задължително съгласно Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи и Допълнителния протокол към нея от 20. 03. 1952г., ратифицирани от България (ДВ бр. 66/92 г.).

Разследването по следствено дело №818/00г. на ОСС- Пловдив, предмет на проверката е водено извън установените срокове **без да е искано продължаване на сроковете** в периода от 18 ноември 2000г., когато е изтекъл срока, удължен от Окръжния прокурор при ОП - Пловдив до 10. 04. 2001г., когато делото е върнато за допълнително разследване от наблюдаващия прокурор - Пенка Богданова,

както и в периода от 10. 06. 2001г., когато е изтекъл законния двумесечен срок до 2. 08. 2002г., когато АС-Пловдив върнал делото за допълнително разследване,

а също и в периода след 2. 10. 2002г. след изтичане на законния двумесечен срок до 26 юни 2003г., когато делото е изпратено на Военноокръжна прокуратура.- Пловдив.

Делото не е вземано на специален отчет от ОП- Пловдив и няма данни е искан, съответно утвърждаван следствено - календарен план за разследване.

Фактът, че разследването е просрочено показва, че наблюдаващите прокурори не са осъществявали постоянно ръководство и надзор за законност за срочно и качествено разследване съгласно чл. 176 от НПК(отм) в достатъчна степен.

По време на предварителното производство има неоправдано закъснение и вследствие на факта, че **голяма част от следствените действия са извършвани многократно, без това да е необходимо за разкриване на обективната истина или да е довело до разкриване на**

нови факти и обстоятелства, различни от установените до този момент. Поне осем от свидетелите са разпитвани по два и повече пъти. Например св. Й.Г. е разпитван 5 пъти , от които веднъж пред съдия, правена му е очна ставка и на два пъти е извършвал разпознаване на обв. Д. и то при положение, че още в първия разпит е заявил, че го познава от преди инцидента; св. Г. С., Г. Т., Е. Ч., Н. К. са разпитван по три пъти, от които всеки един по веднъж пред съдия; св. Й.И., В. Б., Й. Д., Л. К., Н. Ч. са разпитвани по два пъти; двамата обвиняеми са разпитвани многократно и всеки един от тях е разпитван и пред съдия. По делото са назначавани две съдебно- медицински експертизи на починалия А. и още една- тройна съдебно- медицинска експертиза, 4бр. психиатрични експертизи, от които двете са са еднакви задачи и по едно и също време, наред с това, за да се установи дали обв. Б. е бил във физиологичен афект са назначавани две съдебно- психиатрични експертизи с еднакви задачи, по отношение на пострадалия К. са назначавани две съдебно- медицински експертизи и една тройна съдебно- медицинска експертиза със сходни задачи.

Относно образуването, движението и приключването на гр. д. №2349/2005 г. по описа на Окръжен съд- Пловдив:

Съдът намира за доказано осъществяването на фактическия състав на чл.2, т.2 от ЗОДВПГ по отношение на Прокуратурата на Република България, поради което счита, че следва да се ангажира отговорността ѝ за обезщетяване на неимуществените вреди, в следствие на незаконното му обвинение в престъпление. С Решение № 1717/21.08.2006 г. по гр.д. № 2349 по описа на Окръжен съд Пловдив за 2005 г., Прокуратурата на Република България е осъдена да заплати на Б. В. Д. от гр. Асеновград сумата от 40 000 лв., представляваща дължимо на основание чл.2, т.2 от ЗОДВПГ обезщетение за претърпени неимуществени вреди, във връзка с прекратеното наказателното производство, поради това, че деянието не е извършено от Б. Д.

Б. Д. е подал въззивна жалба до Апелативен съд - Пловдив срещу решение № 1717/2006 г. по гр. дело 2349/2006 г. по описа на XII-ти състав на ПОС.

С Решение № 637/12.01.2007 г. по гр. дело № 925/2006 г., Апелативният съд, II състав е оставил в сила решението на Окръжен съд Пловдив и го е отменил в частта за присъдената законна лихва, считано от 27.01.2003 г.

Решението е обжалвано с касационна жалба вх. № 589/16.02.2007 г. Образовано е гр. дело № 1726/2007 г. по описа на ВКС, I ГО.

С Решение № 322/27.03.2008 г. по гр. дело № 1726/2007 г., Върховният касационен съд , I ГО оставя в сила решение № 637/12.01.2007 г. по гр. дело № 925/2006 г. на Пловдивски апелативен съд, II състав.

В хода на проверката не се установи безпричинно отлагане на делото в трите инстанции. Съдебните заседания са насрочвани и провеждани в разумни срокове. Съдебните състави по гражданското дело не са допринесли за забавяне решението по делото, което би се отразило върху размера на

присъденото обезщетение в частта законната лихва върху сумата, считано от 27.01.2004 г. до окончателното ѝ изплащане.

На основание чл.58, ал.2 от ЗСВ, Инспекторатът към ВСС прави следните

ПРЕПОРЪКИ:

- 1. Окръжният прокурор при Окръжна прокуратура – Пловдив и директорът на Окръжна следствена служба- Пловдив да вземат необходимите мерки в рамките на своите правомощия за прекратяване на практиката на фактическо спиране на действията на органите на досъдебното производство заради изпращането на неприключили производства в съда за послужване;**
- 2. Окръжният прокурор при Окръжна прокуратура – Пловдив да вземе необходимите мерки прокурорите в Окръжна прокуратура-Пловдив да следят за спазване на срока за разследване, с оглед своевременно искане на неговото удължаване, както и да изпълняват точно правомощията, предвидени в чл. 46 и чл. 196 от НПК, аналогични на чл. 43 и чл. 176 от НПК /отм./.**
- 3. Окръжният прокурор при Окръжна прокуратура да вземе необходимите мерки за прекратяване на практиката за честа смяна на наблюдаващия прокурор в рамките на едно досъдебно производство.**

На основание чл. 58, ал. 2 от ЗСВ горните препоръки да се изпълнят в срок от три месеца, считано от датата на връчване на настоящия Акт с резултатите от извършена проверка.

На основание чл. 58, ал. 4 от ЗСВ, Окръжният прокурор при Окръжна прокуратура – Пловдив и Директорът на Окръжна следствена служба - Пловдив да уведомят Главния инспектор за изпълнение на препоръките.

Екземпляр от Акта да се изпрати на Окръжния прокурор при Окръжна прокуратура – Пловдив и на Директора на Окръжна следствена служба - Пловдив.

На основание чл. 54, ал.1, т. 7 от Закона за съдебната власт да се сигнализира Министъра на вътрешните работи.

На основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от ЗСВ, да се сигнализира за извършените нарушения Главния прокурор на Република България и Висшия съдебен съвет.

ИНСПЕКТОР:

.....
МИЛКА ВАРНОВА-ИТОВА

ЕКСПЕРТИ:

.....
МАРИЕЛА МИТЕВА

.....

ДИАНА ИВАНОВА

Днес ..... настоящият Акт бе връчен на
..... Директор на ОСС-
Пловдив.

На осн. Чл. 58, ал.3 от ЗСВ в 7-дневен срок може да се направят възражения и да се представят на Главния инспектор.

Получил акта:.....

Днес..... настоящият Акт бе връчен на
..... -Окръжен прокурор
при Окръжна прокуратура- гр. Пловдив.

На осн. Чл. 58, ал.3 от ЗСВ в 7-дневен срок може да се направят възражения и да се представят на Главния инспектор.

Получил акта:.....

ММ